

ת"פ 4219/09/21 - מדינת ישראל נגד מוסלח שחאדה, עאדל סלוואדי, גמאל גול

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 4219-09-21 מדינת ישראל נ' שחאדה (עציר)

ואח'

בפני כבוד סגן הנשיא ירון מינטקביץ

מדינת ישראל:

ע"י עו"ד אריאל אילוז

המאשימה

נגד

1. מוסלח שחאדה

2. עאדל סלוואדי

3. גמאל גול

ע"י עוה"ד היבא קדומי ומוחמד מחמוד

הנאשמים

גזר דין - נאשמים מס' 1 ו- 2

רקע

נאשמים מס' 1 ו- 2 (להלן: **הנאשמים**) הורשעו על פי הודאותיהם בעבירות של התפרעות וניסיון תקיפת שוטרים ונאשם מס' 1 הורשע גם בעבירה של מעשה פזיזות ורשלנות.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 9.7.21 היתה בשכונת סילוואן במזרח ירושלים התפרעות בה נטלו חלק עשרות משתתפים, אשר יידו לעבר השוטרים בקבוקי תבערה, אבנים וזיקוקים, ואף מטען צינור. נאשם מס' 1 יידה לעבר השוטרים זיקוקים ממרחק של כ- 10 מטרים וכן יידה אבנים ממרחק של כ- 25 מטרים ואילו נאשם מס' 2 יידה לעבר השוטרים אבנים רבות ממרחק של כ- 25 מטרים.

הודאת הנאשמים באה במסגרתו של הסדר טיעון, אשר כלל תיקונים בכתב האישום ללא הסכמה בענין העונש.

עמדות הצדדים

ב"כ המאשימה הפנה לחומרת מעשיהם של הנאשמים ופגיעתם בערכים מוגנים וטען כי מתחם העונש ההולם את מעשיו של נאשם מס' 1 הוא מאסר, לתקופה שבין שנה ועד שנתיים, והמתחם ההולם את מעשיו של נאשם מס' 2 הוא מאסר לתקופה שבין 9 חודשים ועד 20 חודשים (ההבחנה בין השניים היתה ירי הזיקוקים). על נאשם מס' 1 ביקש להשית עונש של 18 חודשי מאסר ולהפעיל במצטבר מאסר מותנה של 6 חודשים, כך שסך הכל ייגזרו עליו 24 חודשי מאסר. על נאשם מס' 2 ביקש להשית 18 חודשי מאסר ולהפעיל במצטבר מאסר מותנה של 12 חודשים, כך שסך הכל ייגזרו עליו 30 חודשי מאסר.

ב"כ הנאשמים מנגד ביקשה לאמץ את מתחם העונש שנקבע בעניינו של מעורב אחר באותה התפרעות (ת"פ

52025-08-21) היינו מאסר לתקופה שבין 6 חודשים ועד 15 חודשים. על נאשם מס' 1 ביקשה להטיל עונש של עד 10 חודשים ולהפעיל את התנאי בחופף ולגבי נאשם מס' 2 ביקשה להטיל עונש של עד 8 חודשי מאסר ולהמנע מהפעלת מאסר מותנה שלחובתו.

מתחם העונש ההולם

הנאשמים השתתפו בהתפרעות במהלכה ידו עשרות מתפרעים לעבר שוטרים אבנים, בקבוקי תבערה וזיקוקים ואף הושלך מטען צינור. נאשם מס' 1 עצמו ידה לעבר השוטרים זיקוקים ואבנים ונאשם מס' 2 ידה אבנים רבות. מדובר במעשים, אשר מעבר לסיכון אותו יצרו לגופם של השוטרים, מהווים קריאת תיגר על ריבונותה של המדינה ושלטון החוק.

פסיקה רבה עסקה בחומרתן של העבירות בהן הורשעו הנאשמים ובצורך להרתיע מפני ביצוען. על פי הזרם המרכזי בפסיקת ביהמ"ש המחוזי ובתי משפט השלום, במקרים דומים מתחם העונש ההולם הוא מאסר בפועל, לתקופה שבין ששה חודשים ועד 15 חודשים, וזאת מבלי להכנס לאבחנות ודקויות בדבר מספר האבנים המדויק אותן ידה כל מתפרע והמרחק בו היה מהשוטרים.

ר' למשל עפ"ג 21523-08-15, ענאתי, שם נפסק:

"לכך יש להוסיף את העובדה שהתפרעויות, תקיפות שוטרים ויידוי אבנים ובקבוקים הפכו לתופעה נפוצה בירושלים, וכפי שציינה המערערת הם מהווים "מכת עיר". עתה, ביום מתן פסק דין זה, ניתן אף לומר כי הפכו ל"מכת מדינה". לאחרונה אף קבע המחוקק הוראת חוקק בעניינם של מידי אבנים וחפצים לעבר שוטרים, העושים כן במטרה להפריע להם במילוי תפקידם, בהעמידו את העונש המקסימלי על חמש שנות מאסר (סעיף 275א לחוק); ואולם, מובן כי פסק-דין זה אינו מתייחס לתיקון החקיקתי.

בנסיבות אלה, מתחם הענישה שביקשה המערערת לקבוע, מאסר בפועל בין שישה לבין חמישה-עשר חודשים, הולם בזיקה לנסיבות הספציפיות של האירוע.

ר' גם עפ"ג 49133-07-20, אבו נאב, מיום 24.2.21:

מדובר ביידוי אבנים במסגרת התפרעות רבת משתתפים. החומרה בעבירת יידוי האבנים מצאה ביטוי בפסיקה ובענישה בהתייחסות אליה כאל שימוש בנשק קר (ע"פ 5371/14 פלוני נ' מדינת ישראל (2014); ע"פ 8639/13 אלדבס נ' מדינת ישראל, (2014) וע"פ 7140/13 פלוני נ' מדינת ישראל (2014)), מדובר בהשתתפות באירוע ספונטני ובלתי מתוכנן, ולכך נלוות חומרה רבה, הנובעת מהאופן הקל והנמהר בו אירוע מסוג זה מתרחש, ומהקושי בהשתלטות כוחות הביטחון עליו. החומרה הנלווית ליידוי אבנים בנסיבות אלה, היא הביצוע בצוותא ביחד עם ההמון המתפרע: "העזרה ההדדית והעידוד ההדדי שפורעים עוזרים ומעודדים איש את רעהו יש בהם אפקט סינרגטי, והסיכון לשלום הציבור גובר והולך" (כב' השופט המנוח מ' חשין ז"ל בבש"פ 7171/00 מדינת ישראל נ' חאמד, פ"ד נד(4) 729, 731-732 (2000)), הסיכון הרב הנשקף מיידוי אבנים מחייב גזירת עונשים שיש בהם כדי להרתיע את המבצע עצמו ואת העבריינים בכוח, שהרבה מהם הינם צעירים המתפתים על נקלה להשליך אבנים. עבירות אלו מחייבות אפוא תגובה עונשית מתאימה, מחמירה ומכבידה, הכוללת השתת עונשי מאסר בפועל.

ר' גמ ת"פ 52025-08-21 ות"פ 26542-09-21 בהם נדונו משתתפים אחרים באותה התפרעות ונקבע בעניינם מתחם עונש הולם דומה.

שורה תחתונה היא, כי מתחם העונש ההולם את המעשים הוא מאסר בפועל לתקופה של בין 6 ל-15 חודשים.

נתונים שאינם קשורים לעבירות

נאשם מס' 1:

הנאשם יליד 2001, לחובתו שתי הרשעות קודמות מבית המשפט לנוער: הראשונה משנת 2017 בעבירות של הצתה ונשיאת נשק, בגין נדון לשנה מאסר בפועל, והשנייה משנת 2020 במעשה פזיזות ורשלנות, בגינה נדון לתשעה חודשי מאסר בפועל וששה חודשי מאסר על תנאי על עבירה זו, שהוא בר הפעלה בשל הרשעתו בהליך זה.

מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם נוטה לפעול באופן אימפולסיבי ותוקפני, מבלי להביא בחשבון את תוצאות מעשיו. עוד עולה, כי הנאשם אינו מודע לחומרת מעשיו או פגיעתם באחרים, מאסרים קודמים לא הביאו להרתעתו וקיים סיכון כי ישוב על מעשיו. מנגד הפנה שירות המבחן לכך שמדובר באדם צעיר, הנמצא בשלבי גיבוש זהותו, ומגלה רצון לקיים אורח חיים תקין.

לאור זאת שירות המבחן המליץ להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל.

נאשם מס' 2:

הנאשם יליד 1975 ולחובתו הרשעות קודמות רבות, רובן ממין העניין:

בשנת 1991 הורשע בסיכון חיי אדם בנתיב תחבורה ונדון לשנה מאסר.

בשנת 1992 הורשע בסיכון חיי אדם בנתיב תחבורה ונדון למאסר מותנה.

בשנת 1993 הורשע בסיכון חיי אדם בנתיב תחבורה ונדון לשנתיים מאסר.

בשנת 1997 הורשע בתקיפת עובד ציבור ונדון למאסר מותנה.

בשנת 1998 הורשע בתקיפת שוטר ונדון לחמישה חודשי מאסר.

בשנת 1999 הורשע בזיוף וגניבה ונדון לששה חודשי מאסר.

בשנת 2001 הורשע בסיכון חיי אדם בנתיב תחבורה ונדון ל-22 חודשי מאסר.

בשנת 2010 הורשע בהצתה והתפרעות ונדון לשבעה חודשי מאסר.

בשנת 2012 הורשע בקשר לפשע ונדון ל-22 חודשי מאסר.

בשנת 2015 הורשע בפציעה מחמירה ונדון לחמש שנות מאסר ושנה מאסר על תנאי, שהוא בר הפעלה בשל הרשעתו

בהליך זה.

אציין בהקשר להרשעתו האחרונה של הנאשם, כי התקשיתי לרדת לעומקה של הטענה כי אין להפעיל מאסר מותנה שלחובתו, משום שהוטל בשל אירוע שונה מזה בו הורשע. עניינה של הרשעתו האחרונה של נאשם מס' 2 הוא תקיפה אלימה של שומר באתר בניה, בשל חששו כי הוא עלול להעיד נגד בן משפחתו של הנאשם, שהואשם בביצוע שוד באותו אתר. כתוצאה מהתקיפה נגרמו לאותו שומר נזקי גוף קשים, ובכלל זה פגיעה מוחית חמורה. בגזר הדין הוטל על הנאשם, בין היתר, מאסר מותנה של שנה, שלא לעבור כל עבירת אלימות שהיא פשע - ומאסר מותנה זה הוא בר הפעלה בשל הרשעתו באירוע שלפני, ולא ראיתי כי הרקע השונה לשני המעשים מצדיק המנעות מהפעלת המאסר המותנה. העובדה שבאותו מקרה הנאשם פעל באלימות על רקע פלילי ולא רק לאומני אינה עומדת לזכותו ואינה מצדיקה הקלה עימו.

דין והכרעה

נאשם מס' 1

לזכותו של נאשם מס' 1 זקפתי את גילו הצעיר והודאתו במיוחס לו. מנגד הבאתי בחשבון, כי שני מאסרים קודמים שהוטלו עליו בגין עבירות דומות, לא הביאו להרתעתו, וכן הבאתי בחשבון את הסיכון כי ישוב ויבצע עבירות דומות ויתר הנתונים שפורטו בתסקיר שירות המבחן.

לאור אלה, ראיתי להשית על הנאשם עונש בצידו הבינוני של המתחם ולהפעיל מאסר מותנה שלחובתו באופן שחלקו יצטבר למאסר אותו אשית וחלקו יחפוף אותו.

נאשם מס' 2

מלבד הודאתו של נאשם מס' 2, התקשיתי למצוא כל נקודה לזכותו: מדובר באדם שנשא פעם אחר פעם במאסרים בשל עבירות ביטחון, ופעם אחר פעם שב לסורו, תוך שמספר מאסרים מותנים שהוטלו עליו הופעלו. גם מאסר של חמש שנים בו נשא הנאשם בשל עבירת אלימות חמורה לא העביר לו את המסר בדבר הפסול שבמעשיו, וניכר בו כי ההרתעה בעניינו נכשלה כישלון מוחלט.

לאור אלה אשית על הנאשם עונש בצידו הגבוה של המתחם, קרוב לרף העליון. אדגיש, כי רק בשל הודאתו של הנאשם והעובדה שמאז הרשעתו האחרונה חלפו כשש שנים לא אמצה איתו את הדין.

לפיכך גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים

נאשם מס' 1

- א. תשעה חודשי מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו.
- ב. מפעיל מאסר מותנה של ששה חודשים שהוטל על הנאשם ביום 13.2.20 בת"פ (נוער) 5159-08-19. הנאשם יישא בעונש זה שלושה חודשים בחופף למאסר שבסע' א' ושלושה חודשים במצטבר לו, כך שסך הכל יישא בשנה מאסר.

ג. חמישה חודשי מאסר בו לא יישא, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירה של התפרעות, תקיפת עובד ציבור, הפרעה לעובד ציבור, מעשה פזיזות ורשלנות או כל עבירת אלימות שהיא פשע.

נאשם מס' 2

- א. שנה מאסר בפועל שתמנה מיום מעצרו.
- ד. מפעיל מאסר מותנה של שנה שהוטל על הנאשם ביום 29.6.15 בת"פ 48443-09-13. הנאשם יישא בעונש זה תשעה חודשים בחופף למאסר שבסע' א' ושלושה חודשים במצטבר לו, כך שסך הכל יישא ב- 21 חודשי מאסר.
- ב. שבעה חודשי מאסר בו לא יישא, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירה של התפרעות, תקיפת עובד ציבור, הפרעה לעובד ציבור או כל עבירת אלימות שהיא פשע.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום

ניתן היום, י' אדר ב' תשפ"ב, 13 מרץ 2022, במעמד הצדדים.